

Rzeka wody życia wypływająca z tronu Boga i Baranka

„I pokazał mi czystą rzekę wody życia, przejrzystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka.“ (Obj. 22:1).

I. Tron Boga i Baranka (Obj. 22:1-5)

A. Żywy Bóg pragnie objawiać się nam, ludziom

(1.Mojż. 1:1-3; 2:8-10; Rz. 1:20; Dz. 17:24-27; Mk. 4:34; J. 17:3)

B. Rozpoznanie naszej pozycji – gdzie dziś się znajdujesz?

1. Martwy przez grzechy i upadki? (Ef. 2:5a)
2. Zbawiony i ożywiony wraz z Chrystusem! (Ef. 2:5b)
3. Posadzony w Chrystusie, w niebie, członek w ciele (Ef. 2:6; Rzym. 6:3-4; 1.P. 2:5-6; 1.Kor. 12:12-13; 1.Tym. 3:15)

C. Spójrz, jest rzeka! (Ps. 46:5)

1. Boże życie płynie (1.Mojż. 2:9; Ezech. 47:1-12; Obj. 22:1)
2. Poprzez swoją śmierć Jezus dał nam dostęp do rzeki (Ps. 105:41; J. 7:38-39)
3. Boże życie działa w nas, przemienia nas i uzdalnia nas dla Bożego planu i Jego panowania dziś (2.Kor. 3:4-6, 17-18; Rz. 5:17)

D. Potrzebna jest moja decyzja – Panie Jezu, chcę! (Obj. 22:17)

II. Poznanie Boga jako życie (Obj. 22:1; J. 7:37-39)

A. Całe Pismo Święte pokazuje nam Boga życia w relacji z nami, ludźmi

1. Drzewo życia (1.Mojż. 2; Obj. 2:7; 22:2)
2. Rzeka wody życia (1.Mojż. 2:6, 10; Ez. 47:1-12; Obj. 22:1-2)

B. Bóg jako życie przyszedł do nas w Jezusie Chrystusie (J. 14:6; 1.J. 1:2)

1. Słowo życia (J. 1:4; 1.J. 1:2)
2. Woda życia (J. 4:14; 7:37-39)
3. Chleb życia (J. 6:32-35, 57-58)

C. Duch przyszedł, aby nas ożywić

1. Jezus stał się Duchem ożywiającym (1.Kor. 15:45)
2. Pan jest Duchem (2.Kor. 3:18)
3. Litera zabija, ale Duch ożywia (2.Kor. 3:6; J. 10:10)

D. Doświadczać i znać Chrystusa jako Ducha życia

1. Chrystus żyje we mnie (Gal. 2:20)
2. Chrystus w nas, nadzieja chwały (Kol. 1:26-28)
3. Żyć przez Chrystusa (Flp. 1:21; J. 6:57)

III. Doświadczanie życia – jedzenie i picie

A. Chrystus jako drzewo życia i rzeka żywej wody zachowuje nas na swojej drodze (1.Mojż 2:9-10; Ps. 1; Ez. 47:1-12; Obj. 22:1-2)

1. Ożywieni przez ducha, zrodzeni na nowo (J. 3:5-6)
2. Życie potrzebuje ciągłego zasilania (Mt. 4:4)
3. Sam Jezus jest prawdziwym pokarmem (J. 6:35)

B. Znać i jeść Słowo jako Ducha i życie (J. 6:63, 68)

1. Przychodzić do niego (J. 5:39-40)
2. Dobry nawyk: Karmić się słowem, pokarmem, który trwa (J. 6:27; Jer. 15:16)
3. Mieszać słowo z wiarą (Hebr. 4:2), wyznawać je (Rz. 10:8) i modlić się nim (Ef. 6:17-18)
4. Pan jest dobry (Pan smakuje dobrze) (1.P. 2:2-3; Ps. 19:8-11; Ps. 119:103)
5. Chrystus żywi Kościół (Ef. 5:29; Mal. 3:10)
6. Słowo nas oczyszcza (Ef. 5:26; J. 15:3)
7. Życie to nie uczucia ani zewnętrzna forma, ale sam Pan (J. 14:6)
8. „Kto mnie spożywa, żyć będzie przeze mnie“ (J. 6:57; 4:32-34)

C. Pić z rzeki wody żywej

(Ps. 1; Iz. 12:3-4; Ps. 116:13)

1. Duch: źródło żywej wody w nas (J. 4:14, 23-24; J. 7:38)
2. Imię Pana jest naszym codziennym ratunkiem (Ps. 116:13)
3. Strumień uzdrawia nasz sposób myślenia i postępowanie (Ps. 1; Ez. 47:9)

IV. Rozróżnić życie i przynieść owoc

(Obj. 22:2)

A. Drzewo życia (1.Mojż 2:9-10; 2:16-17; 3:1-11)

1. Rzeka i drzewo od samego początku należą do siebie
2. Przez upadek człowieka droga do drzewa życia została zamknięta, ale w duchu mamy do niej dostęp (1.Mojż. 2:22-24; Hebr. 10:19-20)
3. Jezus, prawdziwy krzew winny (J. 15:5)

B. Uczyć się rozróżniania (1.Mojż 2:16-17; Flp. 1:9-10)

1. Nie należy spożywać z drzewa poznania (2.Tym. 2:16-17; 3:5; 4:3)
2. Życie a poznanie dobrego i złego (Rz. 7:19; 8:2)
3. Rozróżnianie duszy i ducha (Hebr. 4:12)
4. Smak życia musi pozostać świeży, inaczej będzie narastała potrzeba czegoś innego
5. Rozpoznawać drzewo po owocach (Mt. 7:16)
6. Wybierać życie (5.Mojż 30:19)

C. Owoc z drzewa życia

1. Życie przynosi owoc (Gal. 5:22-26; J. 15:16)
 - a. W nim jest pełnia – owoc wydawany w każdym miesiącu
 - b. W różnych sytuacjach (Flp. 4:12-13)
2. W Bożym Domu jest pełnia życia (1.Tym. 3:15)

V. Służba kapłańska

A. Zostaliśmy uczynieni kapłanami (Obj. 5:9-10; 1.P. 2:9-10; Obj. 1:5-6; 2.Mojż 19:6)

1. Droga naprzód jest otwarta (J. 14:6;
Ef. 2:18; Hebr. 4:14-16; 9:11-14)
2. Zostaliśmy uwolnieni, aby Mu służyć (Łuk. 1:71-75)
3. Oglądać Jego oblicze (Obj. 22:4; 2.Kor. 3:16-18;
Ps. 17:15; Ef. 1:17-18)
4. Jego życie jest życiem usługującym (J. 4:34; 8:29;
Hebr. 8:1-2; 2.Kor. 3:5-6)
5. Oddajemy samych siebie do dyspozycji Panu
(2.Kor. 8:5; Rz. 12:1-2; Gal. 2:19-20)

B. Pochwycić życie jako kapłani

1. Na tronie siedzi Pan, źródło życia
(Obj. 22:1-4; J. 7:38-39; 5:39-40)
2. Aktywnie chwytamy się życia (1.Tym. 6:11-12; 4:6;
Flp. 3:12-15; Hebr. 4:16; Łuk. 10:39; Ps. 81:11)
3. Usługujemy pełnią życia Chrystusowego (J. 10:10;
1.P. 4:10-11; Dz. 17:24-25; 2.Kor. 8:7)

C. Wyraz, jaki mają jego słudzy: Jego imię na ich czołach (Obj. 22:4)

1. Należymy całkowicie do niego (1.P. 2:9-10)
2. Chrystus, nasze życie, objawił się (Kol. 3:4)
3. Wyrażanie Jezusa Chrystusa
(2.Kor. 3:16-18; 1.Kor. 2:16)

VI. Służyć przed Bogiem jako święte kapłaństwo

A. Służymy jako święci kapłani

1. Poprzez wzrastanie w życiu
2. Bóg całkowicie nas uświęca, oddziela i oczyszcza nasze serca
3. Oddajemy mu naszą całą istotę
(Rz. 6:13, 22; Obj. 22:1-5)
4. Bóg powołał nas do swojej służby (2.Tym. 1:9)

B. Służyć jako kapłani w życiu Kościoła

1. Nasza osobista służba kapłańska wprowadza nas w życie Kościoła (Rz. 12:1)
2. Budowanie duchowego domu, świętego kapłaństwa (1.P. 2:4, 5)
3. Wspólna służba przed Panem jako **jedno** kapłaństwo, **jeden** nowy człowiek (Rz. 15:5)
4. Rozpoznać, kim jesteśmy, czym uczynił nas Bóg: rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym (1.P. 2:9)
5. Ogłaszać Jego cnoty
6. Wszystko dzieje się dzięki Jego miłosierdziu (1.P. 2:10)
7. Sprawiedliwość i zbawienie są naszą szatą (Ps. 132:9, 16)
8. Wypełnienie w Nowym Jeruzalem (Obj. 22:1-5)

VII. Służyć jako kapłani podobający się Bogu

(Obj. 22:3; 1.P. 2:5; Hebr. 12:28)

- A. Służba kapłańska jest służbą Bogu ku Jego upodobaniu** (Hebr. 12:28; 10:8-9)
- B. Służba według porządku Melchisedeka** (1.Mojż 14; Ps. 110; Hebr. 7:1-3, 15-19)
- C. Służymy w mocy życia**
 - 1. Podchodzimy w każdym czasie z wiarą do tronu łaski (Hebr. 11:6; 4:16; 10:19-22)
 - 2. Wyznając błogosławieństwa, którymi zostaliśmy obdarowani w Chrystusie (Hebr. 10:23; 4:14; Ef. 1:3)
 - 3. Nie porzucając naszej ufności, lecz mocno się jej trzymając (Hebr. 10:35, 19; 4:16; Ef. 3:12)
- D. Bóg pragnie otrzymywać duchowe ofiary** (1.P. 2:5)
 - 1. Służyć w Duchu i w prawdzie (J. 4:24)
 - 2. Służyć w Chrystusie, z Chrystusem, przez Chrystusa (Ef. 1:23; Kol. 3:11)
 - 3. Poprzez to, kim jesteśmy (Ef. 1:12; 2:7):
 - a. Chrystus kształtuje się w nas i wbudowuje nas w jedności ze sobą nawzajem (Hebr. 10:5; Gal. 4:19; Ef. 1:22-23)
 - b. Oddajemy siebie Bogu dla Jego woli (Hebr. 10:8-9; Rz. 12:1-2; Ef. 5:1-2)
 - 4. Poprzez to, co przekazujemy naszymi słowami i czynami (1.P. 2:9; 2.Tes. 1:11; Flp. 2:13; 4:18; Ef. 2:10; Ps. 50:13-14; Hebr. 13:15-16, 20-21; Rz. 15:16)
 - a. Dla budowy Kościoła (Ef. 4:15-16, 29; 5:2)
 - b. Dla Ewangelii (Rz. 15:16)

VIII. Jesteśmy królewskim kapłaństwem

(1.P. 2:5, 9; Obj. 5:9-10)

A. Budowa Domu Bożego oraz kapłaństwo przynależą do siebie (1.P. 2:5)

1. Posługa kapłańska odbywa się w domu Bożym
2. Wskazuje ona na naszą odpowiedzialność za współuczestniczenie w Bożym dziele
3. Źródłem naszej służby kapłańskiej jest zasób Bożego życia, który płynie w Jego Domu (Obj. 22:1-5; Hebr. 7:15-16)

B. Panować z Chrystusem jako królewskie kapłaństwo

1. W Chrystusie królowanie i służba kapłańska są połączone (Hebr. 7:1-3; Ps. 110)
2. Ze względu na kapłaństwo musimy poznawać i korzystać z naszej niebiańskiej pozycji, którą mamy w Chrystusie (Ef. 1:18-23; 2:5-6)
3. Dzięki tej niebiańskiej pozycji możemy w modlitwie związywać i rozwiązywać, i w ten sposób praktykować nasze królewskie kapłaństwo (Mt. 16:19; 18:18-19; Mk. 11:22-24; Jk. 1:5-7)
4. W modlitwie zwracamy nasz wzrok na tego, który jest Zwycięzcą (Dz. 4:23-31)